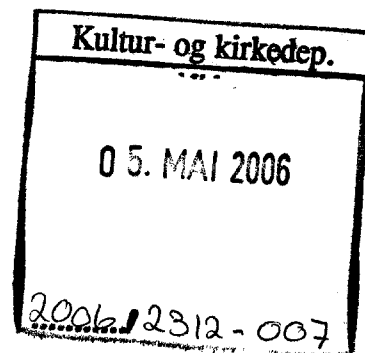

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 dep
0030 OSLO

Deres ref.
2004/00805 KU/KU2 CKN:kdp

Vår ref.
200602559- UA/TJU

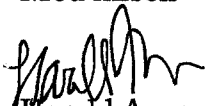
Dato
03.05.2006

Høring - utkast til forskrift om forbud mot utførsel og innførsel av kulturgjenstander og forskrift om tilbakelevering av stjålne og ulovlig utførte kulturgjenstander

Vi viser til Kultur- og kirke departementets brev av 20. mars 2006 med vedlegg.

Justisdepartementet har ingen merknader til det forskriftenes materielle innhold, men Lovavdelingen har en del regeltekniske merknader, og disse følger vedlagt i eget notat.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Toril Juul
seniorrådgiver

Vedlegg

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Plan- og
administrasjonsavdelingen
Telefaks
22 24 95 34

Saksbehandler
Toril Juul
22 24 51 25

Sak 83.05-06 NR

Notat

Saksnr.: 2006/02559

Dato: 02.05.2006

19.04.2006 førstekonsulent Benny Solheim

25.04.2006 lovrådgiver Fredrik Bøckman Finstad

28.04.2006 avdelingsdirektør Knut Helge Reinskou

KU-avd.	
Saknr. 06 / 2312	doknr. 7
Vedlegg nr. 1	av. 1

Høring – utkast til forskrift om forbud mot utførsel og innførsel av kulturgjenstander og forskrift om tilbakelevering av stjålne og ulovlig utførte kulturgjenstander

Vi viser til Kultur- og kirke departementets høring 20. mars 2005 om utkast til forskrift om forbud mot utførsel og innførsel av kulturgjenstander og forskrift om tilbakelevering av stjålne og ulovlig utførte kulturgjenstander. Vi ber KKD vurdere om de to forskriftene kan slås sammen. For øvrig har vi følgende innspill av regelteknisk karakter til forslaget til forskrift om forbud mot utførsel og innførsel av kulturgjenstander (som vel bedre kan kalles "forskrift om utførsel og innførsel av kulturgjenstander"):

1. Hjemmelsangivelse

Den delen av forskriften hvor det vises til forskriftens hjemmel og det forvaltningsorganet som har gitt forskriften, bør utformes etter et fast mønster. Vi viser til Justisdepartementets hefte Lovteknikk og lovforberedelse punkt 14.6.2 på s. 199-200. Setningen "Fremmet av Kultur- og kirke departementet" skal derfor strykes.

For utførsel synes § 23 annet ledd å være den sentrale hjemmelen.

2. Inndeling i kapitler

Forskriftsforslaget om forbud mot utførsel og innførsel av kulturgjenstander er inndelt i fire kapitler. Vi ber departementet vurdere om det er hensiktsmessig å benytte kapitteinndeling. Forskriftsforslaget inneholder 13 paragrafer og det er ofte ikke naturlig å benytte kapitteinndeling dersom forskriften ikke inneholder mer enn 10 til 20 paragrafer, jf. lovteknikkheftet punkt 5.3.1 på s. 60.

3. Inndeling i ledd

Nytt ledd bør markeres med innrykk i første linje, i stedet for at man hopper over en linje. Dette gjelder også for første ledd i hver paragraf. Dette bør også gjøres når man utarbeider foreløpige utkast. Vi viser til lovteknikkheftet punkt 5.3.3 på s. 63.

4. Paragrafer og overskrifter

Innskutte overskrifter som ikke er paragrafoverskrifter bør unngås.

Dersom de enkelte paragrafer utstyres med overskrifter, bør overskriften settes i kursiv på samme linje som paragraftegnet. Paragrafsymbolene med medfølgende arabertall skal derimot stå i vanlig skrift.

5. Bruk av strekpunkter

I forskriftsforslaget i §§ 2 og 9 benyttes strekpunkter for den videre inndelingen av de ulike paragrafenes ledd.

Inndeling ved bruk av strekpunkter er generelt sett ikke å anbefale. Strekpunkter minsker for det første forskriftstekstens brukervennlighet ved at henvisninger blir vanskeliggjort. Bruk av strekpunkter utydeliggjør også hvorvidt de ulike krav er alternative eller kumulative. For det tredje fremstår det som usikkert hvorvidt en oppramsing ved hjelp av strekpunkter skal anses som uttømmende eller ikke. Vi vil derfor anmode departementet om å vurdere å konsekvent benytte bokstavinndeling som første inndeling etter leddnummerering.

Som regel vil det fremgå klart av sammenhengen om bokstavene er alternative eller kumulative formuleringer. Hvis det kan være tvil om dette løses det ved at man setter inn "og" eller "eller" som siste ord i nest siste bokstav. Så vidt vi kan se brukes strekpunkter i forskriftsforslaget for å markere oppregninger som skal anses for å være uttømmende. I slike tilfeller bør strekpunkter i alle tilfeller ikke benyttes, jf. lovteknikkheftet punkt 5.3.4 på s. 65-66.

6. Henvisninger

Når det i forskrift vises til en lov er hovedregelen at lovens offisielle og fulle tittel benyttes. Dersom en lov har en offisiell korttittel kan det henvises ved bruk av lovens korttittel. Lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner har imidlertid ingen offisiell korttittel, slik at det i forskriften ikke bør henvises til loven alene med termen "kulturminneloven". "Lov om kulturminner" bør uansett ikke brukes.

Vi minner også om at riktig henvisning eksempelvis vil være "lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner" uten termen "av" mellom "lov" og lovens dato, jf. forskriftsforslaget §§ 7, 11, 12 og tilsvarende 13 (kgl.res. av 14. desember 2001).

7. Til § 2

Vi vil videre foreslå at "kapitlene her" i § 2 første ledd erstattes av "forskriften" og at det samme sted og i bokstav b henvises til loven på riktig måte. Språklig kan man ikke si "I kulturminneloven § 23 ... gjelder ...".

8. Til § 3

Overskriften før § 3 er misvisende. Den foreslåtte overskriften passer kanskje bedre som overskrift til § 5, mens "utførselsforbud" kanskje vil være mer treffende som overskrift til § 3.

I tillegg må det henvises til loven på riktig måte.

9. Til § 4

Vi minner om at konstruksjonen "og/eller" ikke skal brukes i lovspråk, slik dette er gjort i forslag til forskrift § 4 tredje ledd. Vi viser til lovteknikkheftet punkt 5.3.4 på s. 65.

10. Til § 5

Vi foreslår at ordet "Utførseltillatelsen" erstattes av "Utførselstillatelse" og at "eller bevaring" erstattes av "eller for bevaring" i første ledd.

11. Til § 7

I andre ledd foreslår vi at ordet "av" utgår og at "forvaltningsorgan" erstattes av "organ" eller "institusjon".

12. Til § 9

Strekpunktene bør erstattes av bokstaver og det bør markeres at oppregningene er alternative ved å sette inn "eller" som siste ord i nest siste bokstav.

Definisjonen av "kulturgjenstander" er også uheldig. Et alternativ kan her være "kulturgjenstander skal forstås slik som i § 2".

Vi viser for øvrig til lovteknikkheftet punkt 7.4 på s 113.

Et alternativt oppsett kan være:

§ 9 *Definisjoner*

I lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 23 a og i dette kapitelet i forskriften skal med:

- a) "kulturminner" forstås ...

b) "som er ulovlig utført fra en stat" forstås...
etc.

13. Til § 10

Vi foreslår at "kulturgjenstand av noen av de i § 2 angitte kategorier" erstattes av "kulturgjenstand i" i paragrafens første setning.

14. Til § 11

Vi ber departementet vurdere om administrative sanksjoner kan være et hensiktsmessig alternativ til straff.

Forskriften § 11 om straff er uansett for generelt utformet. Straffebestemmelsen bør innsnevres til klart å angi hvilke bestemmelser som bør være underlagt straffetrussel ved overtredelse. Så vidt vi kan se, er det bare overtredelse av § 3 (utførselsforbudet) og § 8 (innførselsforbudet) det kan være aktuelt å straffsanksjonere.

15. Til § 13

Bestemmelsen bør lyde:

"Forskriften trer i kraft xxx.

Samtidig oppheves forskrift 14. desember 2002 nr. 1420 om forbud mot utførsel av kulturminner."

2001-forskriften er fastsatt av Kongen. Det legges opp til at den nye forskriften vedtas av departementet. Har KKD kompetanse til å oppheve Kongens forskrift?